

PREMIŠLJEVANJE O BOŽJI BESEDI - OKTOBER 2022

V veselem praznovanju beatifikacije Pauline Marie Jaricot

sreda, 12. oktober, 2022

Gal 5,18-25; Ps 1; Lk 11,42-46

Premišljajmo

«Gorjé vama farizeji! [...] Gorjé vama farizeji! [...] Gorjé vama farizeji!» Trikrat. In učitelji postave prejmejo enako opozorilo: »Tudi vama, učiteljem postave, gorjé!« Dobro je plačevati desetino, toda ali ljubite Boga? Ljubite svojega bližnjega? Si želite prva mesta, a, je vaše srce res tako čisto, kot se zdi? Niste kakor grobovi? Grobovi so na zunaj pogosto lepo okrašeni, v notranjosti pa ni nič drugega kot gniloba. Nesrečni ste vi, učitelji Postave. Zakaj to počnete? »... *nalagate ljudem neznozna bremena, sami pa se teh bremen ne dotaknete niti z enim prstom*«. Se bo postava spremenila? Namesto da je vklesana na kamnite plošče, bo zapisana v srcih, tako, da bodo vsi spoznali Gospoda (Jer 31,33; Oz 4,2); Bog bo spremenil srca pod notranjim vzgibom božanskega Duha. Ljudje bodo končno spoštovali Božje zakone in uredbe (Ezk 36,26ff), ne kot da bi prišli od zunaj, ampak od znotraj.

Ali ni to morda odpiranje nove postave, ki jo Kristus prinaša svetu? Če Jezus nasprotuje farizejem in pismoukom, je to zato, ker se nagibajo k preklicu Božje besede (Mr 12,28-34). V kraljestvu, ki ga Jezus uveljavlja, se Postava ne sme odpraviti, ampak se mora izpolniti do zadnje črke (Mt 5,17 ff) in Jezus sam jo spoštuje. Z Janezom Krstnikom se postava in preroki končajo. Hierarhija vrednot ne more več pustiti ob strani pravičnosti, usmiljenja in zvestobe v poskusu, da bi rešili tisto, kar je sekundarno (Mt 23,16-26). Temu, k čemur si je treba prizadevati, je izpolnitev postave popolnosti, posnemajoč božjo popolnost (Mt 5,21-48). »*Bodite torej popolni, kakor je popoln vaš nebeški Oče*«, nam pravi Matej.

Dejansko se Božja velikodušnost razteza *tako na dobre kot na slabe*. Za Luka je treba razumeti, da smo povabljeni, da smo *usmiljeni* kot Bog (Lk 6,36). »Blagor usmiljenim, kajti usmiljenje bodo dosegli« (Mt 5,7). »*GOSPOD [je] usmiljen in milostljiv Bog, počasen v jezi in bogat v dobroti in zvestobi*« (2 Mz 34,6). «[Usmiljenje] je vir veselja, vedrine in miru. To je pogoj za naše odrešenje. Usmiljenje: ta beseda razodeva skrivnost Svete Trojice [...] je poslednje in najvišje dejanje, s katerim nam prihaja naproti Bog« (*Misericordiae vultus*, št. 2). »*Spomni se, GOSPOD, svojega usmiljenja, svojih dobrot, saj so od vekomaj*« (Ps 25,6). »Odpušcanje žalitev postaja najočitnejši izraz usmiljene ljubezni in je za nas, kristjane, zahteva, ki se ji ne moremo izogniti. Kako težko se nam tolikokrat zdi odpuščanje! In vendar je odpuščanje orodje, izročeno našim krhkim rokam, da bi z njim dosegli vedrino srca. Če hočemo srečno živeti, je nujno potrebno prej opustiti zamere, nasilje in maščevanje. Sprejmimo torej apostolovo spodbudo: "Sonce naj ne zaide nad vašo jezo!" (Ef 4,26).« (*Misericordiae vultus*, št. 9). Bog je vedno poln veselja, ko odpušča (Lk 15,1-32). Ljubezen nikoli ne more biti abstraktna beseda; je konkretno življenje, namere, stališča, vedenje, ki se preverjajo v vsakdanjem delovanju. »*Kdor izkazuje usmiljenje, naj to dela z veseljem*« (Rim 12,8).

Povzetek Postave Kraljestva je preprost: ljubi Boga in ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe (Mr 12,28-34). Vse se vrti okoli tega, vse izhaja iz tega. Od zdaj naprej moramo poslušati Jezusovo Besedo, slediti njegovemu nauku. Večno usodo ljudi zdaj določa njihov odnos do Jezusa. Prejel je zapoved naj dá svoje življenje, kar je največja ljubezen (Jn 15,13). Ta zapoved je znamenje Očetove ljubezni do njega (Jn 10,17sl). Tudi kristjani morajo upoštevati Božje zapovedi (1 Jn 3,22). Te zapovedi sestojijo iz verovanja v Kristusa (1 Jn 3,23) in življenja v resnici (2 Jn 4).

Pravzaprav gre za ravnanje po Božjih zapovedih in ohranjanje Jezusovega pričevanja, kar je pravzaprav eno in isto (Raz 12,17; 14,12). Upoštevati moramo Jezusove zapovedi, da bi ga resnično poznali (1 Jn 2,3 sl.), da bi imeli njegovo ljubezen v sebi (1 Jn 2,5), da bi ostali v njegovi ljubezni (Jn 14,15; 2 Jn 5), prav tako, kot on spoštuje zapovedi svojega Očeta in ostaja v njegovi ljubezni (Jn 15,10). Izpolnjevanje zapovedi je znamenje prave ljubezni (Jn 14,21; 1 Jn 5,2f; 2 Jn 6). Največja zapoved je zapoved bratske ljubezni (Jn 13,34; 15,12; 1 Jn 2,7s), ki izvira iz Božje ljubezni (1 Jn 4,21). Ta nova postava, povezana z Jezusovo Besedo, ostaja za vedno pravilo krščanskega življenja.

Mož in žena, ki gresta po tej poti, sta kot drevesi, vsajeni ob potoku, ki obrodit sadove ob pravem času. Njuno listje nikoli ne odmrje. Vse, česar se bosta lotila, bo uspešno. Dolgemu seznamu tega, čemur se morata izogibati, v skladu s Postavo, postavljata nasproti ljubezen. Nečistovanju, nečistosti, razuzdanosti, malikovalstvu, čaranju, sovraštvu, prepirljivosti, ljubosumnosti, jezi, častihlepnosti, razprtijam in strankarstvu, moramo nasprotovati z ljubeznijo, veseljem, mirom, potrpežljivostjo, blagostjo, dobrotljivostjo in zvestobo, ne da bi pozabili na krotkost, usmiljenje in samoobvladovanje. Vrednote Kraljestva so tam, z ljubeznijo kot temeljem. In ta ljubezen odpira vrata sreči, kjer je veselje in mir, prijaznost in sladkost, dobrota in zvestoba.

Pierre Diarra,
Svetovalec Papeškega sveta za medverski dialog
Papeška misijonska zveza-Pariz
Katoliški inštitut Pariz
Pariz, 7. november 2021

Besedilo prevedel: *Luka Biščak*